

September 2024: In gesprek met Els Rooijackers, deskundige infectiepreventie en binnenkort met pensioen.

Els Rooijackers is werkzaam als deskundige infectiepreventie bij het Groene Hart Ziekenhuis in Gouda. Op de valreep voor haar pensioen is het gelukt om Els te strikken voor een gesprek. De komende jaren is de uitstroom van deskundigen infectiepreventie op leeftijd groot. Vertrekkende collega's die lang als deskundige infectie preventie werkzaam zijn geweest; Els in ieder geval 18 jaar. Collega's die een schat aan ervaring hebben opgebouwd en dan onvermijdelijk het vak weer verlaten. Wie is Els, hoe is ze in het vak van deskundige infectiepreventie terecht gekomen en daarin 18 jaar blijven werken? Lees verder.

Loopbaan

Na het VWO en afronden van HBO studie microbiologie heeft Els 8 jaar op een laboratorium gewerkt in Goes. De volgende 8 jaar heeft ze voornamelijk thuis doorgebracht vanwege vier op een rij gekregen kinderen. Maar stilzitten en niets doen is niets voor Els, dus via de open universiteit de studie milieu- en natuurwetenschappen gevolgd met afstudeerrichting milieukunde. De kinderen waren inmiddels groot genoeg zodat Els weer kon gaan werken en zo startte ze weer op een lab bij de trombosedienst. Daarnaast ook nog wiskunde gestudeerd en vijf jaar lesgegeven aan MAVO-HAVO-VWO leerlingen, maar dat was niet echt haar ding dus toch weer aangeklopt bij een lab en daar hing een advertentie voor de functie van deskundige infectiepreventie. Els solliciteerde en werd aangenomen. Samen met Truus de Ruyter heeft ze gewerkt in Stichting Oosterschelde Ziekenhuizen te Goes; sinds 2010 na fusie nu beter bekend als Admiraal de Ruyter ziekenhuis locatie Goes.

Start opleiding tot deskundige infectiepreventie

Els is in 2006 gestart met de opleiding tot deskundige infectiepreventie in de eerste lichting van de AAIDF (Amphia Academy Infectious Disease Foundation); een stichting opgericht door het Amphia ziekenhuis in Breda om de opleiding tot deskundige infectiepreventie onder te brengen. De opleiding was opgezet onder het directeurschap van Marjolein Kluijtmans. Destijds een geweldig initiatief omdat het STUNA instituut in Breda wilde stoppen met de opleiding. Els vond de opleiding bij AAIDF een ongelooflijk leuke opleiding en periode. Na haar diplomering in 2008 vertrok Els naar het voor haar gevoel wat 'vrijere' Groene Hart ziekenhuis.

Aandachtsgebieden en interesses

Els kreeg de ICU en de dialyse afdeling toebedeeld en vanwege haar achtergrond in de milieukunde mocht ze zich ook uitleven op de Medical Device Regulation (MDR) en desinfectie. De MDR betreft de Europese wetgeving over medische hulpmiddelen die in 2021 van kracht werd. Met deze nieuwe richtlijn worden de regels aangescherpt om de veiligheid van medische hulpmiddelen te waarborgen. In de jaren daarvoor was er uiteraard al Nederlandse regelgeving en dat was wel zoeken voor de

ziekenhuizen hoe daar goed mee kon worden omgegaan. In 2017 ging in het Groene hart ziekenhuis 'de poort op slot'. Wanneer hulpmiddelen en apparatuur niet te desinfecteren waren met middelen uit het reeds aanwezige assortiment desinfectantia van het ziekenhuis dan kwam de apparatuur het ziekenhuis niet in. Het was fijn dat de deskundigen infectiepreventie hierbij werden betrokken en goed konden samenwerken met de afdeling kwaliteit en veiligheid. Het doen van regelmatige inspecties heeft er ook voor gezorgd dat het ziekenhuis de 'medical device regulation' (MDR) nu goed voor elkaar heeft.

Els en de VHIG

Els heeft ook alweer vanwege haar milieukunde achtergrond meegewerkt aan het opstellen van een document over te gebruiken en toegestane desinfectantia. Dit deed ze onder andere met Ben Minderhout en Nikki Kenters. Vandaaruit heeft Els als afgevaardigde van de VHIG ook alweer vijf jaar zitting in de NEN-commissie: Desinfectantia en antiseptica. De VHIG congressen vindt Els geweldig. Vooral het congres op de boot in Rotterdam was een hoogtepunt. Ook de network app is fijn om landelijk vragen uit te kunnen zetten of te beantwoorden. De VHIG regio overleggen, vooral die in Rotterdam gaat Els missen. Jammer dat door de Covid pandemie de overleggen niet altijd meer 'live' zijn. Je had dan meer mogelijkheden om te netwerken, een gesprek te hebben met een collega of de 'nieuwe gezichten' te zien.

Trots op

Wanneer gevraagd wordt waar ben je trots op of wat waren hoogtepunten dan volgt een diverse opsomming. Het verschijnen van de eerste SRI richtlijnen. Door de aanbevelingen in de kaders is het makkelijk om er een protocol voor de eigen instelling van te maken. Els is ook trots op de samenwerking met de afdeling kwaliteit en veiligheid, de ARBO dienst en de afdeling bedrijfshygiëne (schoonmaak) in 'haar' ziekenhuis en nog een hoogtepunt waren de activiteiten met de 'escape rooms' infectiepreventie. Het Tjongerschans ziekenhuis stuurde hun draaiboek en dat is toen aangepast en opgedirkt met een etalagepop. Daarna volgden nog een tweetal escaperooms met een totaal andere inrichting en met andere leerdoelen waaraan honderden medewerkers hebben meegedaan. Het zelf onderzoekend leren met een competitie element was een succes en werkt veel beter dan een PowerPoint.

Boodschap voor de 'achterblijvers'

Op de vraag of Els nog een boodschap heeft voor de 'achterblijvers'; oud en jong die nog blijven doorwerken, refereert Els aan het net genoemde onderzoekend leren. Maar zeker ook naar de Greenteams. Greenteams is een heel goede ontwikkeling binnen de gezondheidszorg. Zorg dat je als afdeling Infectiepreventie erbij betrokken bent en blijft.

Toekomst

Els woont nu in Noord-Beveland (Zeeland). Ze houdt van de natuur. Nu daar weer een zoveelste vakantiepark wordt gebouwd heeft Els besloten om haar boeltje te pakken en naar Spanje te vertrekken om daar in de binnenlanden op de grens van Catalonië een huis te gaan zoeken; de omgeving in ieder geval zorgvuldig gezocht, maar nu het huis daar nog regelen en dan genieten van haar pensioen. Een pensioen dat onverwacht toch eerder mogelijk bleek dan gedacht. Tot december blijft Els nog werkzaam in Gouda en dat is ook goed, want dan is er nog tijd om te wennen aan het naderende afscheid en om naast het werk nog heel veel te regelen voor het vertrek.

Tenslotte

En zo was het tijdens het gesprek al snel een uurtje later en hebben we een jaar of veertig in een notendop besproken. Vier kinderen opvoeden, verschillende studies, scheiding en uiteindelijk prettig alleen weer verder gaan en natuurlijk het prachtige en diverse vak van deskundige infectiepreventie.

Els bedankt voor het gesprek. We wensen je nog een goede tijd in het Groene Hart Ziekenhuis en zeker ook een goede tijd als pensionado in Spanje.

Tineke Emans, MSc
Namens werkgroep communicatie